

" חברים "

עיתון בוגרי ניצן רחובות

המהדורה השנתית

תשע"ה - 2015

תוכן עניינים

עמוד	הנושא	
2-3	דבר המנהלת	1
4	דברי המדריכות	2
5	מנהיגי הדור הבא	3
6	מתנדבים בקהילה	4
7	סדנת בישול ואפייה	5
8	ביקור במכבי אש	6
9-11	חורף 2014 נופשים בדרום	7
11-13	קיץ 2015 נופשים בבליגיה והולנד	8
14	הטיול לחול- דורון שמש	9
15	מסיבת חברים בבאר שבע	10
16	ההנדימן מדירת תר"ן	11
17-19	סקר לשנה שחלפה ולשנה הבאה	12
20	בחירות 2015.	13
21-23	שנה למלחמת צוק איתן	14
24-26	ביקור אצל סבתא 2015	15
27-28	נאמנות	16
29-33	הדברים שמשמחים אותי	17
34	הטיפ שלי	18
35	מהן המילים	19
36-37	מסיבת פורים לבוגרי ניצן	20

בוגרים יקרים שלי

חלפה לה שנת תשע"ה וכבר יוצא העיתון החדש.

וכמו בכל שנה, גם השנה החולפת הייתה גדושה ומלאה באירועים ובפעילות ללא הפסקה.

עסקתם הרבה בנושאים חברתיים והקשר עם הקהילה.

קיימתם שיחות ומפגשים עם אנשים שונים, ביקרתם בבי"ס עידוד ובבתי אבות, נסעתם למועדון

צוותא בב"ש, טיילתם ונפשתם באילת וסביבתה, יצאתם לטיול בארצות בלגיה והולנד, ערכתם

המון מסיבות וחגגתם כמעט כל השנה.

השנה המשכתם להשתתף **בחוג ציור** עם רונית אורן, **חוג ספורט** עם יובל גדון, **קבוצת מיומנויות חברתיות** עם שלומית יקואל ואיתי.

השתתפתם **בחוג זומבה**, והשנה החוג היה מחולק לפעילות ריקוד/ זומבה וחלק בשירה.

הצלחתם להגיע לרמות גבוהות של שירה והמחזה, וגולת הכותרת של החוג הוא מחזמר שאתם מעלים

בהרמת הכוסית לראש השנה. תודה למורתכם אורלי פריד שבזכות אהבתה אליכם והנתינה שלה, היא

מצליחה להוציא מכם יכולות גבוהות ומסוגלות אדירה לשירה וריקוד.

חלקכם גם השתתף **בתרפיה באמצעות בעלי חיים** ולמדתם להכיר את עצמכם טוב

יותר ולהתמודד עם קשיים, כמו כן נטלתם חלק **בחוגי בישול** עם משה זוהר ומדריכי הדירות ולמדתם להכין מטעמים טעימים ומיוחדים.

השנה **חוג צילום** בהדרכתה של הדסה אשד מציג **תערוכה יפהפייה בנושא "נוף עירוני מבט אישי- רחובות"**.

המשתתפים צלמו במשך שנתיים נופים ומבנים בעיר רחובות ישנים מול

חדשים, תיעדו במצלמתם את התפתחות המבנים ואתרים שונים בעיר, וכל זאת

מזווית המצלמה האישית שלהם וכמובן במבטם האישי. זווית ראייה של כל

אומן/צלם של בוגר ניצן הוא מיוחד ומעניין והתפתח בחוג שלנו לאורך כל השנים
וזאת בזכות מדריכת החוג- פוטותרפיסטית הדסה אשד. הדסה מלווה את בוגרי ניצן מעל
עשרים שנה בהתנדבות עם המון אהבה ומקצועיות גבוהה.

במהלך השנה עסקתם במגוון פעילויות במועדון החברתי שלנו, יחד עם המדריכות נילי פידלר
ולילי שלמה- מדריכות שנותנות את הלב והנשמה. שמלוות את המועדון באהבה, במסירות ובנתינה
ללא גבול.

את עיתון הבוגרים, ערכה באהבה, בהשקעה ובמסירות במשך שעות רבות- נילי פידלר רכזת
המועדון ולצידה סייעה חגית ברומברג – עו"ס רכזת הדיור, תודה לשתיהן.
ולסיום, מי שבלעדיה העיתון לא היה נראה מרשים, נפלא ויפה כל כך- שולמית בן כהן שעצבה את
העיתון וסייעה בעריכתו עם הרבה השקעה ואהבה, המון תודה.
אסיים בתודה ענקית לאנשי הצוות הנוספים שמלווים את הבוגרים
במסירות ואהבה- עדן, יונה ציפי וכל המדריכים והמתנדבים.

ותודה לכת בארימ יקרים
אל הזכות
להיות המנהלת שלכם.
באהבה רבה
אירית ירון -מנהלת ניצן רחוקות

" כרע אנחנו מקבלים את המאבדות שלנו
אנחנו יכולים להתאבד עליהן "
(אפרט איינשטיין)

דבר המדריכות

שנת הפעילות תשע"ה, המסכה הטבעי של שנת תשע"ד בה הצבנו בקדמת הבמה ערכים של צדק חברתי, ערכות הדדיות ודאגה לאדם באשר הוא אדם, ועם זאת, היתה גם מעין "עליית מדרכה" שהתבטאה בהתעמקות יסודית וממוקדת, בתפיסת הבוגרים את עצמם כפרטים הנמצאים במרכז של "מעגלי האחריות" - העצמי, הסביבה והכלל...

המחויבות שלהם למעצמים אלה, באה לידי ביטוי בלקיחת אחריות אישית ובדרכים לאימוש אחריות זו בחיי היומיום.

"אם אין אני לי, מי לי? וכשאני לעצמי מה אני? ואם לא עכשיו אימתי?"
(פרקי אבות א' י"ג)

מעגלי אחריות הפרט כלפי עצמו, סביבתו הקרובה והכלל -
מעגל האני - אם אין אני לי, מי לי?

לקיחת אחריות עצמית, ללא האחריות על עצמי לא ניתן להרחיב את מעגל האחריות: מעגל המשפחה, החברים - וכשאני לעצמי מה אני?

האחריות של כל אחד כפרט החי בחברה, על הסובבים אותו, בסביבתנו הקרובה והרחוקה.

ישם אחריות חברתית - ואם לא עכשיו, אימתי?

חופשה מרצנת ובטוחה

אוהבות לי לי ונילי

מנהיגי הדור הבא

האם בישראל יש מנהיגות צעירה, האם ניתן ליצור את מנהיגי הדור הבא ? האם ניתן לזהות ולאתר אותם ?

בארץ קיימים מרכזי צעירים הפועלים לקידום המנהיגות הצעירה בישראל מתוך אמונה שפיתוח של מנהיגות צעירה היא המפתח להשפעה אמיתית של הצעירים על מקבלי ההחלטות לשיפור סביבת החיים בישראל.

גם החברים במועדון הבוגרים, חושבים שצריך להקים קבוצות של מנהיגות, ללמד אותם ולהכשיר אותם להיות מנהיגי הדור הבא. הם בטוחים שהצעירים יוכלו להוביל פרויקטים בקהילה שיעשו אותנו לאזרחים טובים יותר ומעורבים יותר חברתית.

הפאנו ד'אנדרט מנהיגות הדור הבא :

עדי אלטשולר, נבחרה כאחת ממנהיגי העתיד המבטיחים בעולם. היא הקימה בגיל 12, את תנועת הנוער "כנפיים של קרמבו" לילדים עם צרכים מיוחדים. לדבריה: "עשייה חברתית מפתחת אותנו כבני אדם".

עדי החלה את דרכה כשהתנדבה בעמותת איל"ן, היא הכירה את כפיר קובי, ילד בן שלוש אשר לקה בשיתוק מוחין. "הוא היה כמו אח בשבילי, הייתי מגלה לו את כל הסודות שלי", בחלוף הזמן, הבינה עדי כי לא תמיד לילדים כמו כפיר יש חברים כמוהו, או חברים בכלל, כדי לשחק איתם. שמעון פרס הנשיא לשעבר ברך אותה על זכייתה: "הבחירה בך כצעירה משפיעה ומהווה דוגמא לדור הצעיר בישראל ובעולם, כי אדם גדול כגודל המטרה שלשמה הוא פועל".

מנהיגות צעירה

מעורבות חברתית

דנו בקבוצה בטיפוחה של המעורבות החברתית, הערנות לסובב דרך השתתפות ושיתוף לעבר עשייה למען האחר והסביבה.

גם השנה החברים במועדון הבוגרים הביעו רצון להיות מעורבים חברתית, הם דברו על הרצון שלהם לעזרה הדדית, תרומה לקהילה והתנדבות.

השנה החברים בחרו השנה להתנדב בבית מרפא גנים בגדרה המתמחה בטיפול בקשישים ונכים.

בחנו עימם את תרומת המעורבות החברתית והשפעותיה. הם דברו על חיזוק תחושת מסוגלות עצמית והגברת הערך העצמי בעיניהם ובעיני הסביבה. שזה תורם להם מבחינה רגשית, חברתית ולימודית.

"לעולם אל תפקדו ביכולתה של קבוצה קטנה של אזרחים המקדישים מחשבה ומחויבות לשנות את העולם. למעשה זה הדבר היחיד שמשנה את העולם."

סדנת בישול ואפייה

בניצן רחובות במספר דירות, החלה לפני שנתיים - "סדנת בישול ואפייה" המופעלת ע"י מתנדבים, שפים, סטודנטים ותלמידי מחויבות אישית.

הסדנא מתקיימת אחת לשבועיים בשעות אחה"צ ומטרתה להעשיר את שעות הפנאי של הבוגרים ולהקנות להם מיומנויות בביטוי עצמי.

הדיירים שותפים פעילים וכשבועיים לפני קיום הסדנא הם מתכננים מה ירצו לבשל.

הם מגבשים החלטה ומקבלים את אישורו של אחראי הסדנא למתכון הנבחר.

בודקים ביחד את רשימת המצרכים הנדרשים, קונים אותם ומארגנים את המטבח לקראת הסדנא. טורחים, מנקים, מסדרים את המצרכים וממתינים...

יש לציין שהאווירה בסדנא, חגיגית ושמחה. הבוגרים לוקחים חלק פעיל בהכנות ובטעימות כמובן. זה מהווה עבורם אתגר אמיתי ומחדיר בהם מוטיבציה להתנסות לבשל בעצמם ולהצליח תוך תחושת סיפוק רב.

חשוב לציין, שאת הצלחת הסדנאות יש לזקוף בראש ובראשונה למתנדבים היקרים שתרמו מזמנם ומרצם, משה קרסינטה, זוהר צורף, חנה וספיר, שבזכות אישיותם המיוחדת, הדיירים למדו בישול ואפייה אך גם שיעור אמיתי בהקשבה, אכפתיות, נכונות, ורצון טוב.

אנו מודעים לכך, שהעבודה עם הבוגרים מצריכה סבלנות רבה ואהבת אדם, באשר הוא אדם

ועל כך אנו מוקירים להם תודה. פעילותם המבורכת מסייעת לנו להבטיח לבוגרים איכות חיים טובה ואת שילובם בקהילה.

מבשלים ונהנים

בוגרי הדיור בסיור בתחנת כיבוי חילוץ והצלה רחובות

בוגרי הדיור הזמנו לסיור בתחנת "מכבי אש" רחובות ע"י דורון אלמשלי קצין משמרת בתחנת כיבוי, חילוץ והצלה. היה זה סיור חווייתי, מרתק ומלמד תוך התנסות בלבישת חליפת כיבוי חסינת אש, עליה בסולם הגבהים, הדרכת ציוד חילוץ והצלה, סיור קצר ברכב כיבוי והסברה על אורח החיים בתחנת הכיבוי. הבוגרים הביעו את רשמיהם מהסיור וציינו את חשיבות הביקור וכדבריהם: "הביקור חשוב מאוד בגלל שתמיד יכולה לפרוץ שריפה וכאן לימדו אותנו על הוראות כיבוי וגילוי אש גם בבית, הכי כיף היה שהראו לנו ממש את כל הציוד ואיך הם פועלים במצב אמת".

מנהלת ניצן רחובות הגברת אירית ירון, ראתה בנכונות קצין המשמרת וצוות התחנה, תרומה גדולה לקהילה בכך שאפשרו לבוגרים להכיר את עולמם של האנשים, שעבודתם במכבי אש היא הצלת חיים. היא הודתה לצוות האדיב והמקצועי שליווה את הבוגרים ושיתף אותם ברוחב לב וסבלנות רבה. הודתה מקרב לב למר זוהר צורף מתנדב באגודת ניצן שקישר בין ניצן לתחנת הכיבוי חילוץ והצלה ברחובות, והוציא לפועל סיור מאתגר ומרתק זה.

ירון מוסיפה "עבודה עם אנשים בעלי צרכים מיוחדים מצריכה סבלנות ופתיחות, ובזכות מחוות אנושיות כגון זו, עולה בידינו לקדם את "ניצן" ובוגריה, אנו מעריכים זאת ולא רואים בכך מובן מאליו".

חורף 2014

נופשים בדרום הארץ

ה-29/12/14 יצאנו מבית ניצן בדרכנו לדרום הרחוק, לאילת...

ביום שני

סיירנו בחצבה במרכז

לתיירות חקלאית מתקדמת, פתחו עבורנו חלון לחקלאות בערבה.

במרכז הפיתוח של החקלאות המודרנית סיירנו בחממות הניסיוניות ונחשפנו לזני פירות וירקות חדשים, פרחים ודגי נוי.

התמקמנו בחדרים במלון אסטרל ויליג' ונכנסו לאווירה הכפרית... העיר קבלה את פנינו במזג אוויר נפלא ובזרועות פתוחות...

שטנו בים סוף מהמרינה באילת, וערכנו תצפית על ארמון הקיץ של מלך ירדן.

ביום שלישי

כמו כן צפינו בריף הדלפונים ובשמורת האלמוגים, בין היתר התקיימה מסיבת ריקודים סוערת על הסיפון.

ביום רביעי

יצאנו למסע בעקבות הזמן בעיר המלכים, לעבר עולם של הרפתקנות, המסע עורר בנו סקרנות והנאה בלתי נשכחת. בנוסף, בקרנו במערת התנ"ך והאשלות, מגלשת ספירת דוד המלך, מפלי שלמה המלך, תיבת נוח ופנטזיה וכמובן גם צפינו בסרט מסע אל העבר.

בהצות

הלילה בספירה לאחור קבלנו את שנת 2015 בהופעה של רקדנית בטן ומסיבת ריקודים אל תוך

השנה
החדשה.

ביום חמישי

נפרדנו לשלום מחוויית האירוח

הכפרית במלון אסטרל ויליג' ונסענו לבקר במרכז הצפרות השוכן בגבול הצפוני של חגורת המדבריות.

חשוב מאוד עבור מינים רבים של ציפורים נודדות. המרכז מהווה תחנת תדלוק עבור הציפורים בנדידת הסתיו לפני שהן ממשיכות דרמה. בעונת האביב, הציפורים מחדשות כוחות לתקופות ארוכות יותר.

הגענו לערב יום חמישי וחזרנו לרחובות עם טעם של עוד...

ובנימה יותר אישית...

באחד הלילות, כשישבנו סביב הבריכה במלון על קפה ועוגה, עייפים מיום ארוך של פעילות ומלאי רעיונות.

מצאנו את עמנו מפליגים על כנפי הדמיון להקמת כפר ניצן רחובות. מה שבטוח לאסטרל וילג' יש מה ללמוד.

חשבנו על משקיעים ועיצבנו בדמיוננו ביתנים למגורים, מאובזרים בכל טוב ונוחיות.

תכננו את מרכז הכפר שלנו כך שאף אחד לא ירצה לצאת, עם ג'קוזי וסאונה, מועדון חברתי, אולם ספורט ואולם קולנוע חדשני. לבסוף, חילקנו ביננו תפקידים, כך שאף אחד לא יישאר ללא עבודה.

נראה אתכם מנהשים, מי מאתנו אחראי על איזה תפקיד

טבחים, אחראים על חלוקת התרופות, קונדיטורים, גננים וגננות, מאפרות, ספריות וקוסמטיקאיות, אחראי מיחשוב וקניות, אחזקה, ניקיון ותיקונים וכמובן... גם תוכניות תרבות ובידור מגוונות לשעות הערב...אז, מי נשאר בחוץ

קייץ 2015

נפשים בבלגיה ובהולנד

רשמים מהביקור בבלגיה ובהולנד

ביום שישי

ה-12/6/15 - נחתנו בשעה טובה
בבריסל ונסענו לברוז', עיר
שהשתמרה מימי הביניים.
ארכיטקטורה מקסימה,
סמטאות ציוריות ואווירה
שוקקת. שטנו בתעלות ונדהמנו
מיופייה.
בערב במלון ערכנו קבלת שבת,
בשמחה כמו שרק אנחנו יודעים
לקבל את שבת המלכה. לירון,
שזו הפעם הראשונה בחיינו בטויל
בחוו"ל, ריגש אותנו בטקס קידוש
יפהפה. התרגשנו בעבורו
והתרגשנו מהחוויה.

ביום שני

שטנו באגם חיטהורן, ובקרנו
בחוות גבינות וגילוף כפכפי עץ.
התרגשנו למשמע הסבר
המדריכה ההולנדית בחוות
הגבינות שבמבטא כבד הציעה
לנו גבינת "שום-שמיר",
"אגוזים"...אגב, האם ציינו שכל
גבינה היא רק 60% שומן?
לאחר שהשמנו מנחת, שטנו
באגם חיטהורן הקסום, במקום
שיד אלוהים נגעה בו.
בקרנו בכפר טחנות הרוח זאנסה
סכאנס ובכפר הדייגים וולנדאם.

ביום שבת

ביקרנו בעיירה האן סור לס,
ביקרנו במערת הנטיפים. ראינו
זקיפי פסלים בצורות פסל
החירות, גביעי יין ועוד. התרגשנו
מכל למראה המקום הקסום
העצום בגודלו. הצטלמנו ליד כל
נטיף וזקיף וצפינו במופע אורקולי
עוצר נשימה.

ביום שלישי

אמסטרדם קבלה את פנינו במזג
אוויר גשום שהתחלף ליום חמים
ומזמין.
עמדנו דומם ליד פסלה של אנה
פרנק וקראנו בהתרגשות קטעים
מכתביה. בקרנו במוזיאון ואן
גוך ולמדנו על גדול הציירים
והתקופה. זה המקום לציין את
המדריכות – לולי והדסה,
שהפתיעו והעשירו אותנו ביידע
עצום על ההיבט האומנותי של
המוזיאון. לאחר מכן, ביקרנו
במאדאם טוסו הצטלמנו ליד
בובות השעווה. טיילנו בכיכר
העיר ההומה ובסמטאותיה
וספגנו את האווירה המיוחדת.

ביום ראשון

בקרנו בפארק אפטלינג
אמסטרדם.
פארק השעשועים העצום בגודלו.
עולם אגדות מופלא במרכז יער
עבות. יום של שמחה ואושר
צרוף, כמו לחזור בזמן למחוזות
הילדות. והמתקנים...חייכנו
כלפי חוץ ונראינו אמיצים אך
למעשה, שקשקשנו מפחד, עמוק
בלב בפנים.

ביום רביעי

ביקור מדורודאם - במיני הולנד, נתן
לנו תחושה שאנחנו גדולים
מהחיים...זו למעשה עיר
מיניאטורית, אשר בה צפינו בדגמים
קטנים של אתרים ברחבי הולנד כמו
תעלות, שדה התעופה, תחנות
הקמח, שוק הגבינה...באמת
שמקסים, אבל תזכרו - אין כמו מיני
ישראל! מדורודאם נמצאת בהאג,
העיר המפורסמת במוסדותיה. צפינו
בהשתאות בציור פנורמה עצום
המתאר את פרבר הנופש סכווינגן.
הסתחררנו קלות מגודלו והיקפו...
וסיימנו בטיילת על חוף ימה של
העיירה.

בוגרי ניצן מבקרים בבלגיה ובהולנד

בוקר יום חמישי ה-18/6/15, "הבאנו שלום עליכם"...
צויפיט אק מרוזיט

הטיול לבלגיה והולנד

מאת : דורון שמש

ביקרנו ביום הראשון בברוז' בבלגיה, עיר יפה מאוד. הבתים שם בנויים בצורה מיוחדת. נדהמתי איך הבתים נשתמרו בצורה כל כך מושלמת. כל בית צבוע בצבעים אחרים. בחלקים של העיר עובר נהר שמעליו, כל כמה מטרים יש גשרים קטנים מאבנים מלבניות.

בריסל עיר הבירה של בלגיה, די צפופה. כלי התחבורה שמאוד בלט בה וגם בהולנד, זה האופניים. בכל מקום יש שבילי אופניים.

כולנו רצינו לראות את הסמל של בלגיה הילד המשתין. הפסל עצמו מאוד קטן, אבל מושך אליו המון תיירים מכל העולם. כל פעם כשמגיעה אישיות חשובה ממדינה מסוימת מלבישים את הילד בבגדים המתאימים לאותה הארץ.

אהבתי מאוד את הטיול בזכות מדריך הטיולים יאיר קפאח שלימד אותנו דברים שלא ידענו על בלגיה והולנד.

מסיבת חברים משותפת עם מועדון צוותא באר שבע

בתאריך ה-22.6.15 יצאנו בוגרי דיור ניצן רחובות והמועדון למסיבה גדולה ומשותפת עם החברים במועדון "צוותא" באר שבע.

את פנינו קיבלו מנהלת המועדון, הרכזת והעובדת הסוציאלית. הן הראו לנו את המועדון בו מתקיימות הפעילויות, סיפרו לנו על החוגים והפעילויות שיש להם ולנו היה מאוד נחמד לשמוע, שאנחנו לא לבד. יש עוד אנשים כמונו שגם להם הפעלות מאוד דומות לשלנו. כבר רצינו ללכת ולהכיר אותם ולו כדי לספר להם שגם לנו יש חוויות דומות.

הסיור הסתיים וליוו אותנו לאולם גדול שם חיכו לנו בוגרי המועדון וצוות רב של מדריכים ומפעילים. הם חילקו אותנו לקבוצות, וכל קבוצה עברה בין התחנות השונות, כך שבכל תחנה היו לנו המון משימות - פנטומימה, היכרות, חידונים ועוד. היה מאוד משעשע. צחקנו המון. כל כך נחמד לצחוק עם אנשים חדשים. מיד התחברנו. לאחר מכן, ארגנו לנו מסיבת ריקודים גדולה עם די ג'י וכיבוד רב. היה כל כך שמח. רקדנו כולנו יחד, בוגרים מהמועדונים השונים, מדריכים ורכזים. היה נפלא ומגבש מאוד.

לסיום הערב, להקת מועדון "צוותא" שרו שירים בניצוחו של המדריך למוסיקה, ואנחנו הצטרפנו אליהם לשירה משותפת. לפני שהלכנו, חלקנו החלפנו טלפונים והודינו לכולם - לצוות ולבוגרים - על ערב נפלא.

עכשיו, ברור לנו, כי לערב כזה חייב להיות המשך והפעם - תורנו להרים את הכפפה!

ההנדימן מדירת תר"ן

רועי צור- בוגר בדיוור ניצן רחובות

יש לנו בדירת תר"ן של דיוור ניצן, שני ידי זהב שמתקנות בחיוך מתוק כל מה שמתקלקל. החל מבעיות חשמל ועד חורים בקיר.

הוא תמיד יוזם, מסדר, משנה ומשפר. יש לו חשבון פתוח בטמבור והוא מנצל זאת עד תום. מזל שיש רועי בדירה.

רועי, עובד המון שנים במסעדה ומשתתף בדירה בהדרכות של השף משה וכעת יצא ביוזמה חדשה, הוא מכין שייקים וקוקטיילים לכל אורח.

אז, מי רוצה שייק בטעם מאן-קוקוס?

אחת, רוצי, רוצי... מה היינו עושים באצדיק?

מהחברים לדירה: ליאור, יוטבת, הדר, מורן ואביבה

("טוב שיש רועי חסוך שלא יחסר")

סקר לשנה שחלפה ולשנה החדשה

ערב ראש השנה תשע"ה

מה צפוי לנו בשנה החדשה, שנה טובה יותר או שנה קשה ?
סקר לשנה שחלפה ולשנה החדשה האם תהיה טובה יותר לכלל ולפרט?

הסקר החברתי הוא סקר שנתי שוטף, המספק מידע על תנאי החיים של האוכלוסייה הבוגרת בישראל ועל רווחתה, ובוחר את עמדות הפרטים לגבי היבטים שונים של חייהם.

בהמשך לממצאי הסקר שנעשה על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, נערכו סקרים לחברים במועדון הבוגרים, ב-3 קבוצות :

<u>קבוצה ראשונה</u>	<u>קבוצה שנייה</u>	<u>קבוצה שלישית</u>
ענת צ'ציק, דורית קדוסי, יניב רוקח, דן נאור, משה עזרא, אלכס ברומברג.	גליה סמו, ליטל קלימי, בר-בן-דויד, יואל קליקר, רן גרובק, מייק חזן, רווית רגב, ערן ויינשטוק	רועי שניצקי, ברק עוזרי, צבי שיינפלד, רז ארקין, יעל צנעני, נדיה דודבסקי, דורון שמש.

להלן מסקנות הסקר החברתי במועדון הבוגרים

שאלה 1: האם מצבה הביטחוני של ישראל כיום טוב יותר או פחות ממה שהיה לפני צוק איתן ?

<u>תשובת הקבוצה הראשונה</u>	<u>תשובת הקבוצה השנייה</u>	<u>קבוצה הקבוצה השלישית</u>
מצבה הביטחוני של ישראל טוב, אבל איבדנו הרבה קורבנות .	המצב טוב יותר ורגוע במיוחד לתושבים בדרום.	המצב מתוח ולא יציב, כלום לא השתנה לטובה.

שאלה 2 : האם כיום אתם אופטימיים יותר לגבי קיומה של מדינת ישראל, ממה שהייתם לפני שנה ?

<u>תשובת הקבוצה הראשונה</u>	<u>תשובת הקבוצה השנייה</u>	<u>תשובת הקבוצה השלישית</u>
אנו צריכים להיות יותר אופטימיים אבל אנחנו לא ממש.	בהתחלה היינו אופטימיים ולא חשבנו שתהיה מלחמה, אבל לאחר האזעקות אנחנו ממש לא אופטימיים.	אנחנו מאמינים בקיומה של מדינת ישראל ומאמינים שיהיה טוב.

שאלה 3 : מה יחסך לאכילת בשר ומוצרים מן החי ?

<u>תשובת הקבוצה הראשונה</u>	<u>תשובת הקבוצה השנייה</u>	<u>תשובת הקבוצה השלישית</u>
לא כולם חייבים לאכול בשר, לחיות יש נשמה. יש לאכול בגבול אבל כשר כן.	לאכול בשר אבל רק כשר.	אנו מאמינים שבני האדם צריכים לאכול הכול, מהצומח ומהחי.

שאלה 4 : האם נתקלת בשנה האחרונה בגילויי אלימות על רקע פוליטי או גזעני ?

<u>תשובת הקבוצה הראשונה</u>	<u>תשובת הקבוצה השנייה</u>	<u>תשובת הקבוצה השלישית</u>
לא נתקלנו, אבל אנו רואים בטלוויזיה שקיימת גזענות נגד יהודים, ואת האלימות של הג'יהאד האיסלאמי, דאעש .	ישנה גזענות נגד יהודים ונגד אחרים ולעיתים גם התפרצויות אלימות.	הגזענות והאלימות בעולם, נגד יהודים התגברה לאחר מבצע צוק איתן .

שאלה 5 : האם שקלתם לעבור לגור במדינה אחרת?

<u>תשובת הקבוצה הראשונה</u>	<u>תשובת הקבוצה השנייה</u>	<u>תשובת הקבוצה השלישית</u>
רוצים לגור, רק בישראל! לא שוקלים בכלל לעזוב.	רובנו לא. גליה הייתה רוצה לעבור לבולגריה, שם טוב יותר מכאן וליטל בגרמניה.	אין כמו הארץ שלנו. היא ניתנה לנו ואין צורך לעזוב לשום מקום.

שאלה 6 : האם המצב הכלכלי הורע בשנה האחרונה, הוטב או שלא חל שינוי?

<u>תשובת הקבוצה הראשונה</u>	<u>תשובת הקבוצה השנייה</u>	<u>תשובת הקבוצה השלישית</u>
המצב הכלכלי הורע, ישנם בעלי עסקים שנאלצו לסגור חנויות.	חלק מהאנשים מצבם הוטב, אך יש גם כאלו שזקוקים לתרומות.	המצב הכלכלי של רוב האנשים הורע, ישנם הרבה עניים והפער בין עשירים לעניים גדל.

שאלה 7 : האם אתם מאושרים?

<u>תשובת הקבוצה הראשונה</u>	<u>תשובת הקבוצה השנייה</u>	<u>תשובת הקבוצה השלישית -</u>
אנחנו מאוד מאושרים, לא עשירים, אבל לא חסר לנו כלום. מסתפקים במה שיש.	אנחנו מאושרים מאוד, חיים טוב וגם מתנדבים לעזור לאנשים.	אנחנו מאושרים בלב. יש לנו משפחה אוהבת, עבודה טובה וסיבה לקום בבוקר.
		<h1>סקר חברתי</h1>

בהירות לכנסת

בהירות 2015

לקראת הבחירות לכנסת עלתה יוזמה במועדון הבוגרים, לערוך משאל בין החברים על מעמדה של הכנסת.

להלן תוצאות המשאל:

כנסת ראוי:

עסקנות, שחיתות, חמדנות, גידופים, גנון, גינויים, חתרנות, גזענות, ביקורתיות,

כנסת לא ראוי:

מתורבתים, משפיעים, מידות טובות, מנומסים, לוקחי אחריות, מנהיגות, מתפטרים, גדלות רוח, גבורה, "גאוות יחידה", "בדק בית"

מה צריך כנסת:

אחוה, חברות, עזרה הדדית, כבוד לזולת, נכונות, מקצועיות, אכפתיות, "מורה אחראי"

מהקיים שהכנסת תצניק לנו:

ביטחון, ביטוי, דמוקרטיה, תרבות, שוויון.

ממשאל שנערך ע"י המכון הישראלי לדמוקרטיה עלה שהכנסת נמצאת בתחתית סולם האמון של האזרחים ושהחברה בישראל שסועה. מסקנות המשאל שנערך במועדון הבוגרים הראה שאין לחברים אמון במוסדות הנבחרים.

מלאה שנה למלחמת צוק איתן

במלאת שנה למלחמת "צוק איתן" החברים במועדון העלו עם זכר הנופלים, הביעו תודה ללוחמים ונשאו תפילה להחלמה מהירה של הפצועים.

קשה היה לחשוב על תחושה שתאפיין את המהות של צוק איתן. הכאב חזק כמו אווירת הביטחון. השכול שזור באחדות של העם.

החברים דנו בכך, שבשונה ממלחמות קודמות מה שאפיין את העם זו האחדות שהייתה. הצורך לתרום לחיילים באזורי הלחימה והכינוס.

העלו את חשיבות החזרת סמ"ר אורון שאול ז"ל שנלחם בנגמ"ש שנפגע בסג'עייה

וסגן הדר גולדין ז"ל

שנחטף במהלך "יום שישי השחור" ברפיח.

בוארי ניצן כותבים מאפאת שנה למחמת

צוק איתן :

דורון שמש - ציין את העובדה שפעם ראשונה באמצעות הרשתות החברתיות קראו לעם לבוא ולהשתתף בהלוויות של החיילים הבודדים והציבור הגיע בהמוניו.
ערן אשחר - הביע תקווה שלא רק בזמן מלחמה העם יתאחד.
יואל קליקר - למרות הפחד גם כאן בעורף, ידע שיש על מי לסמוך.
בר בן-דויד - הרגיש עצב גדול כשמכר של אחותו נפל במלחמה.
רועי שניצקי - חזר ואמר שמלחמות אף פעם לא צודקות.

סאן רוצי פלס ז"ל, נהרס מפאיצה של טיף במחמת צוק איתן
בהלווייתו כתבה זמירה חן, שיר לזכרו

"יולד פרח רוצי"

ילד פרח רוועי

"ה' רוועי לא אחסר"

ואתה רוועי, חסר מזמן ומכבר
ימים הולכים ובאים וכמו נחתם דבר
"לא ישוב" מהדהד הקול, ברעד מיתר

עוד עולה העשן מאש ומקרב
חלומות רכים צונחים על הסף
והדרך עיוורת, לא יודעת לאן
נכנעת בסתר למכאוב הישן.

ילד פרח היית, נער מאושר
ילד פרח נשארתי, אך רחוק וקר
ואילמות המילים מול הלב הנסער
איך נולד היום ילד, כדי למות מחר.

זר פרחים על קברך, יקירי
פרחי שלום ותקווה, גאוות נער עברי
מי ייתן ובזכות שכמותך,
בין העבר והעתיד
עוד תדע הארץ הזאת שלוות תמיד.

בעין בוכייה מיגונונו המר
בלב לא מנוחם, נשוב ונאמר
אתה בנפשנו, רוועי היקר
ודמותך מליבנו לא תמוש,
לא תוסר.

ביקור אצל סבתא 2015

הטלפון הנייד השתלט על חיינו ומציב קסימן שאף את האינטראקציות החברתיות האכזרות והמסורתיות מימי ימינו.

הטלפון הנייד מאיים על אחדות המשפחה

הורים רבים לא מצליחים לבלות עם ילדיהם, מבלי להגניב מבט אל הטלפון הנייד, לרענן את חשבון או אולי אפילו לשחק במשחק כלשהו.

לפי אזהרות מומחים בתחום, הדבר פוגע לא רק בקשר בין הורים לילדים, אלא אף עלול לגרום לילד לחקות את הוריו, ולפתח בגיל צעיר תלות במכשיר

הרי רוטשילד : הטלפון הנייד נותן תחושה שכל אחד בעולם שלו. יושבים ביחד, אבל מנותקים. בעצם בודדים. כל אחד בטלפון של עצמו, לא מובן מדוע יושבים בחברה. הרגשתי את העצב והבדידות של הסבתא. עצוב שזה ככה.

אלכס ברומברג: משפחה חורגת, הראש שלהם בעננים. אני מרגיש בדידות, רגש עצוב.

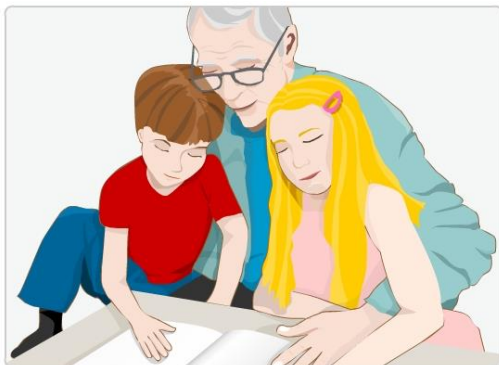

גליה סמו: משפחה שבכלל לא אכפת לה מהסבתא. כל אחד מתכנס בעצמו. זה עצוב מאוד, כשאני הייתי באה לבקר את סבתא וסבא, באתי במיוחד בשבילם להיות איתם. להקשיב לסיפורים, פתגמים וללמוד מהם.

דורון שמש: משפחה שאמורה לבקר את הסבתא, אבל מתעלמת אחד מהשני ומהסבתא. זה נותן לי הרגשה לא נעימה. אין התייחסות אמיתית אחד לשני. גם כשהאחיניים שלי באים לבקר את סבתא וסבא הם עסוקים במחשב ובטלפון הנייד שלהם.

נועה אדמון: מבקרים את הסבתא, אבל אף אחד לא באמת עם הסבתא. זה לא נחשב ביקור כל אחד עם עצמו. זה עצוב שזה המצב. גם האחיניים שלי כשהם באים לבקר את הסבתא הם עסוקים במחשב ובטלפון הנייד, בקושי מברכים לשלום, שלא לדבר על חיבוק.

גיא טולדנו: זה מעצבן שבאים לבקר את הסבתא ומתעלמים ממנה, כאילו שהיא אוויר. זה מקומם.

שירי מלמדוביץ: עצוב מאוד שבאים לבקר את הסבתא ובכלל לא מתייחסים אליה. לא יפה.

צבי שנייפלד: אני רוצה להיכנס דווקא לראש של הסבתא, יושבת מהצד מסתכלת ואומרת לעצמה, כולם זומבי, עסוקים בטלפון במקום להתייחס אליי. אצלנו במשפחה נהוג כשמבקרים משפחה, לדבר, לקשקש להעביר חוויות. רק בנסיעה חזרה כל אחד עסוק בטלפון הנייד שלו.

מאיר שירי: אני חושב שהסבתא חושבת לעצמה; למרות שבני המשפחה עסוקים בעצמם, אני עדיין אוהבת אותם. גם כשהאחיין שלי מגיע לבקר את הורי פעם בשבועיים, כשרוצים לשאול לשלומי, איך בבית הספר ובכלל... אין עם מי לדבר הוא כל כולו שקוע בטלפון הנייד.

דן נאור: עצוב שכולם מנותקים ועסוקים בעצמם, מתעלמים אפילו מהכיבוד על השולחן.

מורן חכימיאן: במקום ליהנות מהמפגש המשפחתי ולהרוויח רגע קסום, כולם עסוקים בעצמם.

דורית קדוסי: עצוב להזדקן בידיעה שבודדים. בני המשפחה לא חושבים שגם הם יזדקנו יום אחד לחברת בני המשפחה.

חיה אשחר: מפריע לי שאין התייחסות לסבתא, אצלנו זה לא כך, כשהמשפחה נפגשת אצל אימי, מכבדים אחד את השני ולא מתעסקים בטלפון הנייד.

רז ארקין: עצוב מאוד שלא מתייחסים לסבתא ולא מדברים אחד עם השני.

יואל קליקר-: כל בני המשפחה עסוקים ולא מתעניינים בכלל אחד בשני ובסבתא. זה מאוד עצוב לי.

**סבתא מאירת צנייט
וקורנת חוס וטוב
סבתא'ה ברכת שמיט
אוצר חכמה, אוצר צדק.
מצלות אין סוף בצוותא
נאסכו כולם אל סבתא.**

באמנות

נאמנות כחיה כהיאמנות, אנון, אנוני, שירות אנוני, אסירות,
חברות וצוד...

האט נאמנות מונעת מצרכים או מהרצון פאנו? האט יש כנה דער נאמנות פא
אפואות? ופא תנאי ופא תמורה?
האט נאמנות נובעת מחופשה או מכוח?

מהי נאמנות בעיני החברים במועדון הבוגרים ?

אלכס ברומברג - נאמנות היא אחריות ולדעת לקבל סמכות.

גליה סמו - להיות מסור לבני אדם.

הרי רוטשילד - חברות אמיצה לאורך זמן.

דורון שמש - לסמוך על החברים שלי, שיעזרו לי במידת הצורך ושידעו לשמור סוד.

דורית קדוסי - מסירות בעבודה כלפי האחראים והחברים.

רז ארקין - להיות חבר טוב ואמיתי.

ליאור מטלון - לסמוך ולהאמין.

ענת צ'ציק - חברות אמיתית, לדעת לשמור בבטן סוד.

יעל צנעני - קשר אמין בין אנשים, מסירות. לשמור על סוד.

נועה אדמון - חברות טובה וכמובן שמירת סוד.

מאיר שירי - חברות טובה, עזרה לזולת

יואל קליקר - נאמנות זו חברות אמיצה.

גיא טולדנו - לדעת לעמוד במילה בלי תירוצים, לעמוד בהבטחה, להגיד את האמת ולעמוד על הכבוד שלך.

רחלי שוקרון - לנהוג ביושר, להתמיד, להיות חבר אמיתי.

ערן ויינשטוק - חברות אמיתית, לסמוך עליך שלא תבגוד בחבריך.

רווית רגב - נאמנות בעיני שווה חברות.

" אל תלך לפניי, כי אולי לא אצעד אחריו.
אל תלך מאחוריי, כי אולי לא אדע להוביל.
לך פשוט לצידו, והיה ידיו "

מאת הסופר : אפר קאמי -

הדברים שאותי משמחים

טל על הורד,
שפמפם של ארנבת,
סיר של נחושת, כפפה מנומרת,
וחבילות עטופות בסרטים,
אלה דברים שאותי משמחים

קול פעמון וקצפת עם שטרודל,
זנב של פוני, ושניצל ופודל,
ואווזים שעפים לשחקים,
אלה דברים שאותי משמחים.

בגד לבן וגם רך וממשי,
שלג אשר על הלחי גולש לי,
חורף קסום שנמס לאביב,
אלה דברים שאותי משמחים.

כשנושכים לי, כשעוקצים לי,
כשעצוב נורא,
באים הדברים שאותי משמחים,
ואז שום דבר לא רע!

השמה מרחיבה את כוחות הנפש, הופכת את האדם
לאנרכטי ומדבקת אותו לפעילות
וצייה.

שמה היא רגש חיובי שבו האדם נתון במצב רוח מרומם,
לרוב בעקבות התרחשות וחוויה שהוא מפרש אותה
כחיובית כאחד מהיבטי חייו.

דברים שמשמחים את החברים במועדון הבוגרים

אוזן קשבת, מוזיקה טובה, נס קפה, ריח הגשם, חיבוק, האהבה
של העובדים בעבודה, ימי הולדת, סרטים, חום ואהבה, בריאות טובה,
שוקולד, עזרה לאנשים, חופש, ספורט. הפעילויות במועדון, לחזור
הביתה אחרי יום עבודה,
טיול עם החברים, אוכל טעים,
ארוחה משפחתית, בדיחות, מסיבת ריקודים,
מתנות, קניות, נוף יפה, ים. החברים,
ובנוסף כאשר מקבלים
אותנו למרות המגבלה שלנו.

החברים במועדון ניצן נשאלו: "מהו הדבר שאותו הייתם עושים אשר יגרום לכם להיות שמחים?"

להלן מקצת תשובות החברים:

לשפר הביטחון העצמי, להעריך את עצמי יותר. לדעת להקשיב, לדבר פחות. להיות עצמאיים, מנומסים יותר וסובלניים. לזכור את הקטעים הקטנים והפשוטים בחיים. לעזור בבית, לא להגיב בהתפרצות כעס.

ציטטות על אופטימיות, שמחה ואושר:

" שמחה לעיתים קרובות מתגנבת דרך דלת שלא ידעת שהשארית פתוחה."
(מאת : ג'ון ברימור)

" כל המקבל את הקיים בהבנה מאושר הוא. האושר נמצא בהישג יד ואין לחפשו במקום רחוק. " (מאת : רבי נחמן מברסלב)

" לכו אחר אושרכם והיקום יפתח בפניכם דלתות במקום שהיו בו רק חומות."
(מאת: ג'וזף קמפבל)

"האופטימיות, החיוך והתקווה. מה מעט נחוץ כדי שהחיים יהיו מאושרים, והכל נמצא בנו, ובאופן המחשבה שלנו." (מאת : מרקוס אורליוס)

אופטימיות

אופטימיות היא השקפת עולם הרואה בעולמנו מקום חיובי במהותו. ההשקפה הנגדית לאופטימיות היא פסימיות.

אופטימיסטים מאמינים כי אנשים הם טובים במהותם ומאורעות בחיים הם מבשרי טוב.

האם אתם, החברים במועדון הבוגרים, פסימיים או אופטימיים?

אנחנו אופטימיים! מאמינים שהחיים יכולים להיות יפים וטובים, לא יהיו מלחמות, יהיה שלום. יש אור בקצה המנהרה, שצריך לחשוף חיובי, להציל לא להירתע. לראות את חצי הכוס המלאה.

חברי המועדון מתארים רגעי שמחה, אושר ואופטימיות בחייהם

אלכס ברומברג - משמח אותי לקבל מתנות, ללכת לקולנוע, לאכול שוקולד, ללכת לבריכה. לבקר חברים, חגיגות בימי הולדת. אבל לא משמח אותי, לא להתקבל לעבודה בגלל שאני איטי ולעבור בדיקות רפואיות בקפון. גליה סמון - משמח אותי לבקר בבית ההורים וארועי ימי הולדת, אך לא משמח אותי, גשם וכשמרגיזים אותי.

חיה אשחר - משמח אותי לדבר עם אימא שלי, היא מחזקת אותי. החברים, בעלי, העבודה. העזרה של המדריכה בדיור. אבל לא משמח אותי, צעקות, געגועים לאנשים שאוהבים.

ערן אשחר - משמח אותי ימי הולדת, מסיבות, טיולים. לא משמח אותי, אזכרות, בתי חולים, הגעגועים להורים.

הרי רוטשילד - משמח אותי השנתיים שלי בניצן, השיפור ביחסים עם אחי. החדר המסודר בקיבוץ. לראות את הטוב, לפגוש את המשפחה. הטיולים בניצן. לא משמח אותי, שההורים שלי מזדקנים ורחוקים. שלא כולם מקבלים את השינוי שעברתי.

דורון שמש - משמח אותי לבשל, לצאת לבלות, ללכת לעבודה. לא משמח אותי, מריבות וויכוחים.

דורית קדוסי - משמח אותי שיש לי את רז בעלי. שיש לנו דירה טובה ביחד. שמעריכים אותי בעבודה. המשפחה שלי ושל רז, בעלי חיים. לא משמח אותי כשמעליבים אותי. הגעגועים לאבא.

רז ארקין - משמח אותי לגור עם דורית אשתי, להתקשר להורים שלי. לא משמח אותי כאני עייף מהעבודה.

ליאור מטלון - משמח אותי לשמוע מוזיקה, לצאת לטיולים. לא משמח אותי, שסבתא שלי לא מתקשרת עם אנשים ולא מזהה.

ענת צ'ציק - משמח אותי לצחוק, לרקוד, לשמוע מוזיקה. לא משמח אותי, כשמעליבים אותי וצועקים עלי. אלימות, מוות.

צבי שיינפלד - משמח אותי לראות אנשים שמחים וצוחקים. הצגות וקומדיות. לא משמח אותי, לראות אנשים מרכינים ראש בהלוויות, כשעצוב להם.

משה עזרא - משמח אותי מתנות, אירועים, טיולים. לא משמח אותי, אנשים שמתערבים, שנוגעים בחדר בדברים ששייכים לי.

יעל צנעני - משמח אותי דברים שאני מצליחה, ההתנדבות בבית ספר עידוד. לא משמח אותי אנשים עצובים כשאני לא מצליחה לעשות דברים מסוימים.

נועה אדמון - משמח אותי, חגיגות. לא משמח אותי כאשר משהו מת.

רועי שניצקי - משמח אותי שקיבלתי עובד מצטיין. לא משמח אותי כשדוד שלי, סבתא שלי וסבא שלי נפטרו.

ברק עוזרי - משמח אותי להיפגש עם חברים. לטייל בארץ ובעולם. לראות סרט טוב. מסיבות. שהשמש זורחת. חתונות, לקבל מחמאות. לא משמח אותי לראות בטלוויזיה מכות. לשמוע על אלימות במשפחה ועל אלימות בכלל.

הטיפ שלי

חברי המועדון מעניקים טיפים :

דן נאור

להתעלם מהערות על דברים שלא ניתן לשנותם.
להקשיב להערות ואז להחליט אם זה נראה לי מתאים.

מאיר שירי

לעגל את המחירים למעלה, לא עוד 9.99 ₪.

רחל שוקרון

ללמוד לקבל את האמת של אחרים, גם אם היא מנוגדת
לשלך.

גליה סמו

שהילד החריג ידע לקבל את עצמו וגם את מי שקשה לו
לקבל ילד חריג.

חיה אשחר

להשתמש באורח קבע במחזורית ולהשליך אשפה לפחי הזבל הממוקמים ברחובות הערים.

גיא טולדנו

לבטא דעות שאישיות באופן כזה שלא יעורר התנגדות.

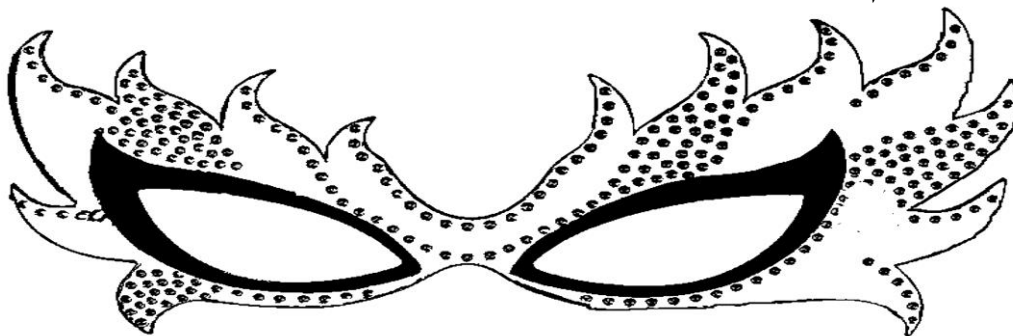
מסיבת פורים לבוגרי ניצן רחובות

"משכנס פורים מרבין בשמחה", החלטנו לקיים זאת הלכה למעשה ולחגוג יחד את בוא החג, בוגרי דיור ומועדון ניצן רחובות.

המסיבה התקיימה בנוכחות מנהלת ניצן רחובות הגב' אירית ירון, עו"ס הדיור עדן סבג, מדריכות המועדון נילי פידלר וילי שלמה, אורלי המורה לזומבה ומדריכי הדיור.

הבוגרים הגיעו מחופשים ועלזים. הסטודנטיות שמתנדבות בניצן, מורן קלו, אוריה ביטון ושירלי ספיר, איפרו את הבוגרים ברוח החג. האיפור כלל הרבה צבע, ציורים מיוחדים ודמויות של מיקי מאוס ומיני מאוס. רוח טובה ותחושה של נתינה מילאו את המקום ואת ליבנו.

אורלי ארגנה לבוגרים חידון על חג פורים ובנוסף התקיימה תחרות תחפושות מאוד חווייתית. שלטו התחפושות של שודדי הפיראטיים, מיקי מאוס, מלכות הלילה ונמרים. כולם נהנו ושתפו פעולה. לא היה אחד שלא רצה להשתתף. בסוף הערב חולקו פרסים בין המשתתפים. כולם היו מרוצים.

במהלך המסיבה אורלי הפעילה את כולם בשירה ובריקודים והאווירה הפורימית השמחה נגעה בכולנו. בסיומו של הערב אכלנו מטעמים רבים, שנתנו סיום מתוק לערב נפלא ומרגש.

תודה לאורלי ולצוות הסטודנטיות, שהשקיעו בתכנון המסיבה ולא התפשרו על איכות ומקצועיות ולכן מסיבת פורים היתה מהנה ובלתי נשכחת.

פוררים

שמחה

